

Sayın Veli, aşağıdaki hece ve sözcükleri, öğrencinize önce hece hece, sonra heceletmeden

defalarca **YÜKSEK SESLE OKUTUNUZ.**

Heceler çizgilerle belirtilmiştir.

ah, aha, halı, Hasan, hamam, han, hat,
harp, ehliyet, hesap, hürriyet, hün, hüp,
taht, tahta, Bahtiyar, Ahmet, hatip,
Hüseyin, bahçe, hindi, deh, hediye, ıhlamun,
horoz, hırka, kahkaha, mahkum, mahalle,
zahmet, şahmeran, şah, Hasım, hashaş, hap,
hapsu, ilkbahar, sonbahar, halk, hangisi,
huzun, hekim, hakim, hemsire, heykel, huy,
hücre, hüsniyet, husus, hoca, hobi,
hikaye, hiç, hizmet, hicran, hırs, heyelan,
hendek, hazinan, hala, dehşet, cihan, cephe,
bohça, Behiç, bahadır, ahenk, günah, ihtiyaç,
ihanet, kahraman, lehçe, lehim, Melih,
Muhammet, muhtar, muhtaç, pıhtılaşmak, ...

Aşağıdaki cümleleri okuttuktan sonra bakmadan defterine yazdırınız.

Hakan, hangi mahallede oturuyor?

Hale, hasta olunca hastaneye gitti.

Ahmet, hemsireyi görünce kaçtı mı?

Mehmet, halanın adını biliyor musun?